

עת"א 23572/07/23 - אביתר לארי (אסיר) נגד שרות בתי הסוהר- מחלקת האסיר - זימונים, מדינת ישראל

בית משפט המחוזי מרכז-לוד

עת"א 23572-07-23 לארי(אסיר) נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

מספר בקשה: 5

בפני	כבוד השופט דרור ארד-אילון
מבקש	אביתר לארי (אסיר)
נגד	
משיבים	1. שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים 2. מדינת ישראל

מטעם המבקש (העותר): עו"ד ציון אמיר

מטעם המשיבים: עו"ד דניאל אלימלך

החלטה

לפני ביום 20.9.23 ניתן פסק דין המורה להוציא את העותר לחופשה תוך 14 יום קרי עד יום 4.10.23.

המשיב לא הוציא את העותר לחופשה עד מועד זה, ולפי תשובתו לבקשה ההליך המנהלי לא הושלם.

ביני לביני פרצה מלחמה, ומיום שבת 7.10.23 מצויה המדינה במצב חירום, שמשפיע מטבע הדברים על המשיב, שלפי טענתו בזמן מצב החירום הוקפאו חופשות אסירים. המשיב הודיע שיקיים את פסק הדין עם סיום מצב החירום.

בבקשה שלפניי, מבקש העותר להורות למשיב להוציאו לחופשה על אף מצב החירום, ולהטיל עליו סנקציות בשל כך שיש במחדלו בזיון בית המשפט.

על פי ההלכה הפסוקה "ספק אם ניתן להפעיל את הוראות הפקודה על רשות מרשויות המדינה, ובכלל זה שירות בתי הסוהר" (רע"ב 5877/21 ברקאי נ' שירות בתי הסוהר (2021); רע"ב 6929/21 אבוטבול נ' שב"ס (2022)). בבקשה הקצרה, לא הציג העותר תשתית לחלוקה של פקודת בזיון בית המשפט על רשויות המדינה.

בנוסף - בהנחה שניתן להחיל את הפקודה על רשויות המדינה - העותר לא הצביע על תשתית עובדתית להתקיימות התנאים החריגים להפעלת הליך שיורי זה, אשר על פי ההלכה הפסוקה השימוש בו צריך להיעשות במשורה ורק אם אין דרך אחרת לביצוע ההוראה השיפוטית (רע"א 3888/04 שרביט נ' שרביט, פ"ד נט(4) 49 (2004), ע' 58).

לגופו של עניין, "משניתן פסק-דין, חובה לקיימו כלשונו וכרוחו." (בג"ץ 5711/91 ח"כ פורז נ' יו"ר

הכנסת (1991) בדברי כבוד הנשיא שמגר). "החלטות שיפוטיות יש לכבד, ככתבן וכלשונו. הספק שהובע לעיל, לגבי האפשרות לכפות ציות על רשויות המדינה, באמצעות פקודת בזיון בית משפט, אין משמעו כי המדינה זרועותיה רשאיות לפעול כטוב בעיניהן: ירצו - יכבדו, לא ירצו - לא יכבדו. פשיטא, כי חובתן היסודית והמוגברת של רשויות המדינה היא לציית להוראות בית המשפט, ולא יעלה על הדעת אחרת; "אם בארזים נפלה שלהבת מה יעשו אזובי קיר" (בבלי, מועד קטן כה, ע"ב)." (ענין אבוטבול לעיל בדברי כבוד השופט סולברג).

ראו גם: עת"א (מרכז) 2249-05-22 **מייקל קידר נ' מדינת ישראל נ' שב"ס** (2022); ת"א (שלום ת"א) 44367-09-17 **ביליה נ' שב"ס** (2022).

משניתן פסק דין, היה על משיב לעמוד בלוח הזמנים שננקב בו ללא כל איחור, ואם נמצא מכשול לכך, היה עליו לפנות מראש בבקשה להארכת מועד, ולא לעשות דין לעצמו. יחד עם זאת, מצב החירום שהחל כשלושה ימים אחרי המועד לקיום פסק הדין, הוא שינוי נסיבות של ממש. ככל שניתן יהיה לקיים את פסק הדין תוך כדי מצב החירום, חזקה על המשיב שיעשה כן, אולם השפעתו של מצב החירום על תנאי הכליאה בכלל ועל הוצאה לחופשה לא הובררה בפני והיא חורגת מגדרה של העתירה דנן.

סוף דבר, הבקשה לבזיון בית משפט נדחית.

ניתנה היום, כ"ז תשרי תשפ"ד, 12 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.